

[Tom Behnke]

di regeringen ikke har ønsket det. Det ser nu ud til, at regeringen ved sin tiltrædelse af den dagsorden, der er foreslået, er indstillet på at gøre noget ved dette problem.

Fremskridtspartiet fremsætter ændringsforslag til finansloven for 1994 om at afsætte de nødvendige midler til opførelse af plejehjem, og her vil socialministeren få en kærkommen lejlighed til at demonstrere, hvor socialt indstillet ministeren er over for de ældre.

Moralsk set kan vi ikke undvære plejehjemspladserne. Vi har en forpligtelse til at sørge for, at de ældste får en tryk tilværelse og ikke skal fare vild i en 65 eller 80 m² bolig eller bo på hospitalsgangene. Vi har råd til at sørge for, at der er plejehjemspladser nok; penge til f.eks. kultur og større broprojekter skal komme i anden række.

På den baggrund var Fremskridtspartiet ikke længe om at gå med som medforslagsstiller til den foreslåede dagsorden. Vi støtter den fuldt ud, og vi er glade for, at regeringen er med. Jeg må sige, at det varsler milde vinde for vores pensionister og ældre, men i samme åndedrag vil jeg også godt sige, at vi har aktiveret og sat vores vindmåler til at følge udviklingen nøje, og vi vil holde ministeren fast både på det, ministeren har sagt i dag, og også på indholdet af dagsordenen.

Finansministeren (Lykketoft):

Det forarger mig, hver gang den borgerlige opposition heroppefra prøver uberettiget og uden hold i nogen form for realiteter at påstå, at man straffer pensionisterne ved de reformer, der er gennemført. Det skaber unødigt frygt, og det er ikke sandt.

Jeg vil gerne for en ordens skyld igen repetere nogle afgørende tal i virkningerne af skatte-reform og pensionsomlægning. En enlig folkepensionist i en typisk kommune, som kun har sin folkepension og ATP, får næste år 2.853 kr. mere til sig selv end i 1993. Det er den samlede virkning af de ændringer, der sker; deraf skal vedkommende bruge 200-300 kr. til grønne afgifter. For folkepensionistægtepar er det lige knap og nap det dobbelte beløb på begge poster, ca. 5.000 kr., hvoraf skal bruges 500 kr. til grønne afgifter.

Det er udtryk for, at den store, brede pensionistgruppe med ikke ret mange ekstra indtægter får et klart og entydigt økonomisk udbytte

af skattereformen. Det kan variere lidt efter kommunerne, men det her er billedet, og det er ikke sympatisk at prøve at sløre det billede, for det skaber unødigt utryghed i tusindvis af hjem.

Når man så siger, at de, der kun har grundbeløbet, får lidt mindre i grundbeløb, skylder man at oplyse dem, der måtte lytte til debatten, om, at et folkepensionistægtepar, der kun har grundbeløbet, er et folkepensionistægtepar med 211.000 kr. i indkomst ved siden af folkepensionen, og det er et folkepensionistægtepar, som alene på den ekstra indkomst får en skattelettelse på 6.000 kr. Det betyder langt mere end de justeringer, der samlet sker af grundbeløbet.

Det er altså fuldstændig vildledende at stå heroppe og sige »... en pensionist, der kun har grundbeløbet og ikke ret meget ved siden af«. Sådan en person findes ikke, for det er pr. definition sådan, at man for at have fået aftrappet alle sine tillæg skal have ganske betydelige indtægter ved siden af folkepensionen, og de indtægter vil typisk være pensionsindtægter og renteindtægter, som får den fulde lettelse af skattereformens trækprocentnedsættelser uden nogen modregning i form af arbejdsmarkedsbidrag. Så her taler vi i virkeligheden om den gruppe i befolkningen, som forholdsmæssigt får det allerstørste udbytte af de reformer, der er lavet, og derfor er det faktisk en meget forkert diskussion.

Så hørte jeg – og det var egentlig det, der foranledigede mig til at tage ordet – hr. Tom Behnkes betragtninger over forsørgerbyrden, og hvad Finansministeriet skulle have skrevet. Jeg vil godt sige, at jeg ikke anerkender relevansen af de såkaldte forsørgerbyrdebetrægtninger, der laves for år 2005, 2015, 2040 visende, at det skulle være et stort problem for samfundet at klare et noget stigende antal ældre, og jeg vil godt forklare hvorfor:

Det er i virkeligheden fuldstændig meningsløst at give sig til at analysere forsørgerbyrden, specielt hvor mange ældre der er. Forsørgerbyrden i vores samfund er summen af de mennesker, vi skal forsørge; det er unge, det er arbejdsløse osv., og det eneste, der er helt afgørende for, om vi kan klare den forsørgerbyrde på så lang sigt, vi snakker om, er, om vi herinde er i stand til at tilrettelægge en økonomisk politik, der kan skabe gang i vækst og beskæftigelse. Hvis vi ikke kan det, og hvis det, vi ta-